

A Pénzügyi Erdő mesekönyv

Ingyenes mintafejezet: az 1. fejezet

A könyv képei mesterséges intelligenciával készültek.

1. FEJEZET

Az Aranyerszény titkos lyukai

Az éjszaka csendesen simult rá a Pénzügyi Erdőre. A hold ezüst fénye végigcsúszott a leveleken, megérintette Csikön kis házikójának ablakát, majd puhán ráült a padló szélére, ahol az aranyerszény pihent.

Az erszény nyitva volt. Nem nagyra tátva, nem rendetlenül, csak úgy, ahogy Csikön este letette: félig becsukva, félig elfelejtve. A szél nem mozdította meg. Senki nem nyúlt hozzá. Mégis, az egyik apró aranymag lassan megindult benne, átgurult a peremén, és eltűnt a szőnyeg árnyékában.

Reggel Csikön úgy pattant ki az ágyból, mintha a nap külön neki kukorékolt volna.

- Ó, ma rengeteg dolgom van! - csipogta. - Előbb átugrom Atlaszhoz, aztán megnézem Csillámpóni új fényfüzéreit, aztán talán veszek valami finomat a piacon.

Már az ajtónál járt, amikor megállt. Valami furcsa érzés húzta vissza. Nem hang volt, nem látvány, inkább egy apró belső kopogás: „**Nézz vissza.**”

Csikön visszafordult. Az erszény ott feküdt, ahol este hagyta. Ugyanúgy. Mégis másképp.

Odaballagott, belenézett, majd összeráncolta a homlokát.

8. kép: Csikön reggeli megállása

- Hm. Ez mintha kevesebb lenne.

Megforgatta. Megrázta. Hallgatózott. Az erszény csilingelt, de nem olyan vidáman, mint előző nap.

- Biztos csak tegnap költöttem valamire - mondta végül. - Egy kis mézes morzsára. Vagy egy fényes kavicsra. Vagy... valamire.

Ezzel becsukta az erszényt, magához szorította, és kisietett.

A Pénzügyi Erdő azon a reggelen pontosan olyan szép volt, mint máskor. A levelek aranszéle csillogott, a patak apró dallamokat csobogott, és a távoli piac felől vidám zsibongás hallatszott. Csikön megpróbált nem gondolni arra, hogy az erszény kevesebbnek tűnt.

De másnap reggel újra megtörtént.

A harmadik reggel is.

A negyedik reggel Csikön már nem tudta elnevetni.

Nem rohant ki az ajtón. Nem mondta, hogy „**biztos semmiség**”. Nem kapta fel az erszényt csak úgy. Leült mellé a földre, és sokáig nézte.

- Eddig mindig azt kérdeztem, mennyi van benne - suttogta. - De talán nem ez a legfontosabb kérdés.

Aztán kimondta azt a kérdést, amely a Pénzügyi Erdőben néha többet ér, mint egy egész kosár arany: mag:

- Hová tűnik?

Csikön először a leggyorsabb megoldást választotta.

- Ha kevesebb van, akkor többet kell gyűjtenem! - jelentette ki, és aznap különösen szorgalmasan járt-kelt az erdőben.

Összeszedett három fényes makkot, segített egy mókusnak rendbe tenni a kis raktárát, és kapott érte két aranymagot. Később még egy kosárnyi puha mohát is elvitt a teázóhoz, amiért újabb apró magot kapott. Estére az erszény újra teltebbnek tűnt.

Csikön megkönnyebbült.

- Látod? Megoldottam!

9. kép: A több gyűjtés nem elég

Csillámpóni egy tisztáson állt, sörényében apró fények remegtek. Amikor Csikön elmesélte, mi történik, a póni szelíden lehajtotta a fejét.

- Néha az ember annyira aggódik, hogy nem hallja meg a szíve csendes válaszát. Pihenj egy kicsit, Csikön. Lehet, hogy holnap tisztábban látod.

Ez is jól hangzott. Csikön hazament, pihent, még meleg teát is ivott.

De reggel az erszény megint kevesebb volt.

A Pénzügyi Erdőben ekkor egy apró zümmögés közeledett az ablak felől. Zümi volt az. Nem kérdezett rögtön. Nem adott tanácsot. Csak megállt az asztal szélén, és figyelte Csikönt, majd végül megkérdezte:

- Tegnap is kevesebb volt?

- Igen. - felelte Csikön.

- És ma is? - kérdezgette továbbá Zümi.

- Igen, ma is - válaszolta Csikön.

Zümi, csak töprengett és töprengett, majd a következőt mondta: Akkor lehet, hogy nem az a kérdés, hogy hogyan legyen több benne.

Csikön lassan felnézett. - Hanem?

- Hogy min keresztül megy el.

Zümi óvatosan megkérdezte:

- Megnézhetem az erszényt?

Csikön vállat vont.

- Persze. Bár nem hiszem, hogy ezen bármi különös van.

Zümi nem az aranymagokat számolta. Nem azt nézte, mennyi maradt. Nem azt kérdezte, mennyit kellett volna félretenni. Az erszényt nézte. Körbefordította, megemelte, az alját is megvizsgálta, majd nagyon közel hajolt hozzá.

Csikön türelmetlenül toporgott.

- Találtál valamit?

Zümi felemelte az egyik kis lábát, és az erszény aljára mutatott.

- Csikön... ez nem véletlen.

- Mi nem véletlen?

- Ez a lyuk.

10. kép: Zümi megtalálja a lyukat

Csikön közelebb hajolt. Először semmit sem látott. Aztán egyszer csak észrevette: egy parányi szakadás az erszény alján. Olyan kicsi volt, hogy ha az ember siet, biztosan átnéz rajta. De éppen elég nagy ahhoz, hogy az aranymagok lassan, csendben kiguruljanak rajta.

Csikön szája nyitva maradt.

- Ez eddig is itt volt?

- Valószínűleg igen - mondta Zümi. - Csak eddig nem néztük azt a helyet, ahol a pénz elmegy. Mindig csak azt néztük, mennyi maradt.

Csikön hirtelen felpattant.

- Akkor csak be kell foltozni! Hozok fonalat! Ragasztót! Egy nagyobb erszényt! Kettőt! Vagy három erszényt! És akkor...

Zümi finoman felemelte a lábát.

- Lehet, hogy be kell foltozni. De előbb kérdezzünk még valamit.

Csikön megállt.

- Mit?

Zümi a szemüvege fölött komolyan nézett rá.

- Szerinted ez az egyetlen lyuk?

Csend lett.

Nem ijesztő csend. Inkább olyan, mint amikor egy ajtó mögött új szoba nyílik. Csikön visszaült az asztal mellé, és most már nem sietett.

- Lehet, hogy nem - mondta halkan.

Délutánra a kis házikó megtelt figyelmes csenddel. Atlasz elhozta a térképtekercsét, Csillámpóni egy puha fényű lámpást tett az asztalra, Árny pedig az ablakpárkányra szállt. Zümi elővett egy apró jegyzetfüzetet, amelynek első oldalára ezt írta: **„Lyukak térképe”**.

11. kép: A Lyukak térképe

- Nem azért készítünk térképet, hogy bárkit hibáztassunk - mondta Árný. - Hanem azért, hogy lássuk, merre vezetnek az apró döntések.

Atlasz az asztalra tett három kavicsot.

- Lehetnek látható lyukak - mondta, és az erszény szakadására mutatott. - Ilyen, amikor valami tényleg kiesik vagy elveszik.

Zümi mellé tett egy apró méhviaszpecsétet.

- Lehetnek szokáslyukak is. Amikor mindig csak egy kicsit költünk valamire, de olyan gyakran, hogy végül sok lesz belőle.

Csillámpóni egy csillámló porszemet fűjt az asztal fölé.

- És lehetnek csillogó lyukak. Amikor valami annyira szépnek tűnik, hogy elfelejtjük megkérdezni, valóban fontos-e.

Csikön lassan bólogatott.

- Mint amikor azt mondom: „**csak egy kis süti**”. Aztán másnap is. Meg harmadnap is.

- Pontosan - mondta Zümi. - Egy apró döntés önmagában nem mindig baj. De ha ugyanarra gurul minden nap egy aranymag, akkor az már út. És amit út vezet el, azt érdemes észrevenni.

Csikön az erszényére nézett. Furcsa módon nem szégyellte magát. Inkább megkönnyebbült. A lyuk eddig titok volt. Most már jel lett. Valami, amit meg lehet nézni. Valami, amiről lehet beszélni.

- Akkor a lyuk nem azt jelenti, hogy rossz vagyok?

Árny szelíden megrázta a fejét.

- Nem. A lyuk azt jelenti, hogy van egy hely, ahol figyelemre van szükség.

Csikön ezt a mondatot nagyon szerette. Mert nem bántotta. Nem sürgette. Csak világított.

Aznap este Zümi méhviasszal megerősítette az erszény alját, Atlasz apró fonallal körbevarrta, Csillámpóni pedig puha fénnyel megmutatta, hol kell még óvatosnak lenni. Árny közben nem javított, nem varrt, nem ragasztott. Ő figyelt, és néha egy-egy kérdést tett fel.

- Mikor szokott Csikön sietni?

- Mikor mondja azt, hogy „**ez most úgysem számít**”?

- Mikor érzi azt, hogy ha nem vesz meg valamit, lemarad?

Csikön először nem tudott mindenre válaszolni. De már tudta, hogy ezek fontos kérdések.

12. kép: Út a Vágyviharok Erdője felé

Másnap reggel az erszény már be volt foltozva. Nem lett új. Nem lett tökéletes. De erősebb lett, mint korábban. Csikön óvatosan a nyakába akasztotta, és elmosolyodott.

- Most már nem folyik ki belőle semmi?

Zümi körbeprepülte az erszényt.

- A látható lyukakon már nem. De vannak olyan lyukak, amelyek nem az erszényen vannak.

Csikön megállt.

- Hol vannak akkor?

Árny a távoli fák felé nézett. Ott, messze az erdő mélyén, aranszalagok cikáztak a lombok között. Nem mozgatták a leveleket, mégis olyan volt, mintha a gondolatokat próbálnák meglökni.

- Néha a döntésekben - mondta Árny. - Néha a hirtelen vágyakban. Néha abban a belső hangban, amely azt suttozja: „**most azonnal**”.

Atlasz elővette a térképét. A papíron új út jelent meg, amely egy különös, fénylő erdő rész felé vezetett.

- A térkép szerint a következő hely neve: A Láthatatlan Vágyviharok Erdője.

Csikön közelebb húzta magához az erszényt.

- Vágyviharok? Az rosszul hangzik.

Csillámpóni kedvesen mellé lépett.

- A vihar nem mindig azért jön, hogy bajt hozzon. Néha azért, hogy megtanuljunk, hogyan álljunk meg benne.

Csikön nagy levegőt vett. Az erszényén már ott volt a folt. Az asztalon már ott maradt a Lyukak térképe. A szívében pedig ott volt az első igazi felismerés: nem elég több arany magot gyűjteni, ha közben nem látja, merre gurulnak el.

A barátok elindultak az aranszalagokkal villódzó erdő rész felé. Nem gyorsan. Nem kapkodva. Hanem figyelmesen.

És Csikön már tudta: a Pénzügyi Erdőben az első nagy lépés néha az, hogy az ember megáll egy apró lyuk előtt, és nem fordítja el a fejét.

Szelíd pénzügyi tanulság a fejezet végére

Az Aranyerszény titkos lyukai azt tanítják, hogy az aranymagok nem mindig egyszerre tűnnek el. Néha apránként gurulnak el: egy kis édesség, egy hirtelen apróság, egy elfelejtett döntés, egy **„ez most úgysem számít”** pillanat.

A fejezet legfontosabb üzenete: nem kell szégyellni, ha valahol szivárog a pénzünk, az időnk vagy a figyelmünk. Először észre kell venni. Amit látunk, arról már tudunk beszélni. Amit meg tudunk nevezni, azon már lehet változtatni.

Gyereknyelven: ha valami újra meg újra elfogy, ne csak azt kérdezd, mennyi maradt. Kérdezd meg azt is: merre ment el?

Szülőknek és pedagógusoknak

Beszélgetésindító kérdések gyerekeknek

- Volt már olyan, hogy valamid apránként fogyott el, és először nem vetted észre?
- Csikön miért hitte először, hogy elég többet gyűjteni?
- Miért volt fontos, hogy Zümi nem az aranymagokat számolta, hanem az erszényt nézte meg?
- Mit jelenthet az, hogy **„a lyuk olyan hely, ahol figyelemre van szükség”**?
- Neked milyen **„apró lyukad”** lehet: édesség, játékidő, figyelem, türelem vagy valami más?

Szülői / pedagógusi megjegyzés

A fejezet jó belépő a gyerekekkel folytatott, ítélkezésmentes pénzügyi beszélgetéshez. Érdemes nem azzal kezdeni, hogy **„mire költöttél már megint?”**, hanem azzal: **„nézzük meg együtt, merre mentek az aranymagok”**. Így a pénzügyi tudatosság nem szégyenhez, hanem megfigyeléshez kapcsolódik.

Gyakorlati ötlet: készítsetek közösen egy apró **„lyuktérképet”**. Nem csak pénzről szólhat. Lehet idő, figyelem, édesség, játék vagy energia is. A cél nem a tiltás, hanem az, hogy a gyerek megtapasztalja: amit észreveszünk, azt könnyebb irányítani.

Tetszett az első fejezet?

Ez a Pénzügyi Erdő mesekönyv első fejezete volt. Csikön, Zümi, Atlasz, Csillámpóni és Árny története itt még csak most kezdődik, a következő fejezetekben a Vágyviharok Erdőjébe is bemennek.

A teljes mesekönyv e-book ajándék, ha 2026. november 2. és december 31. között befizeted a Szabadság-Mátrix Prémium első havi vagy az éves díját.

Részletek és csatlakozás:

szabadsagmatrix.hu/step/premium-level/

Kérdésed van? Írj nekünk: hello@szabadsagmatrix.hu